

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010262
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8115010262.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.06.2019 v Prešove, v trestnej veci proti obžalovanej K. R. pre zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4, ods. 5 písm. c) Tr. zákona a iné, o odvolaniach okresného prokurátora a poškodeného E., E.. A.. O.. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/23/2015 zo dňa 22.01.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanú

K. R., nar. XX.XX.XXXX H. R., trvale bytom G. U.
XXXX/XX, D.

podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin poškodzovanie veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4, ods. 5 písm. c) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. b), f) Tr. zákona spáchaný vo viacčinnom súbehu so zločinom marenia konkurzného a vyrovnacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že

- v presne nezistenej dobe, od mesiaca december 2006 do 24.03.2009 v Prešove, ako konateľka spoločnosti P.A..O.- A. D., E.. A.. O.., R. Č.E. XX, D., B.: XX XXX XXX terajšie obchodné meno KK., E.. A.. O.., M. Č.E. XX, R. R. a dlžník v predĺžení, v rozpore s ustanoveniami §§ 7, 11 ods. 2 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nepodala návrh na vyhlásenie konkurzu alebo reštrukturalizácie spoločnosti L., a to napriek tomu, že bola povinná takýto návrh podať do 30 dní odkedy sa o predĺžení spoločnosti L. dozvedela, alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti o predĺžení mohla dozvedieť, pretože predmetná spoločnosť L., mala a doposiaľ má zo svojej podnikateľskej činnosti voči spoločnosti G. E., E.. A.. O.., D. XX, XXX XX R., B.: XX XXX XXX po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 3.708,81 EUR, voči Sociálnej poisťovni, pobočka Prešov, Masarykova 1, 080 01 Prešov po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 15.293,52 EUR, voči Daňovému úradu Banská Bystrica, Nová ulica 13, 974 04 Banská Bystrica po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 40.499,54 EUR, z toho 37.053,78 EUR, DPH, 66,38 EUR daň z príjmu zo závislej činnosti a 3.379,38 EUR daň z príjmu právnickej osoby, voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Krajská pobočka Prešov, IČO: 35 937 874 po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 3.590,15 EUR, voči Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 1.312,38 EUR, kde aj napriek vedomosti o týchto nesplatených záväzkoch ku škode veriteľov spoločnosti L., dňa 30.10.2007 previedla všetok majetok a všetky majetkové práva spoločnosti, a to na spriaznenú spoločnosť ABfit, nákladné vozidlo značky MERCEDES-BENZ typ ML 270 CDI, VIN: X., EČ: D. v hodnote 1.400.000,- Sk, dňa 04.01.2008 na spriaznenú spoločnosť REAL-AB SLOVAKIA, nákladné vozidlo

značky VOLKSWAGEN typ LT 46 2D AGK LR, VIN: X., EČ: D., dňa 31. 05. 2007 previedla na spriaznenú spoločnosť K., E.. A.. O.., M. XXX, XXX XX Q., ktorej konateľkou bola v rozhodnej dobe, nákladné vozidlo značky VOLKSWAGEN typ CADDY VW, VIN X., EČ: D., v hodnote 484.202,- Sk, ako predmet leasingu splácaný spoločnosťou L. od 12. 04. 2006, dňa 21. 11. 2007 previedla na spriaznenú spoločnosť Y.-K. E., E.. A.. O.., Š.U. XX, XXX XX R., B.: XX XXX XXX, ktorej konateľkou bola v rozhodnej dobe, nákladné vozidlo značky DAF typ FA LF45.220 E12, VIN: S., EČ: D., o hodnote 1.545,810,- Sk ako predmet leasingu splácaný spoločnosťou L. od 09. 08. 2005, dňa 30. 10. 2007 previedla za sumu 1.500,- Sk na spriaznenú spoločnosť A.-K. E., nákladné vozidlo značky MERCEDES-BENZ typ Sprinter 316CDI 903, VIN: X., EČ: D. ako predmet leasingu splatený spoločnosťou L. splácaný spoločnosťou od 11. 07. 2006 a splatený v sume 26.178,90 EUR, v dňoch 18. 12. 2007 previedla postúpením leasingu na spriaznenú spoločnosť A.-K. E. leasingovo splácané stavebné mechanizmy, to univerzálny stavebný stroj GREJDR výrobného čísla 40805 v hodnote 2.119,765,- Sk splácaný spoločnosťou L. od 11. 07. 2006, dvojrotorovú hladičku betónu výrobného čísla 20786 v hodnote 470.050,- Sk splácanú spoločnosťou L. od 18. 05. 2006, dvoj rotorovú hladičku OL 120 Orava výrobného čísla 1027088 v hodnote 368.900,- Sk splácanú spoločnosťou L. od 18. 05. 2006 a ďalšie stavebné náradie v nezistenej hodnote, a následne dňa 24. 03. 2009, za účelom zbavenia sa predĺženej spoločnosti L., ako jediná spoločníčka previedla 100 % obchodného podielu spoločnosti L. na tretiu osobu, G. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XX, R., ktorý v tejto spoločnosti nikdy žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával, ale túto dňa 12. 11. 2009 v Bardejove previedol pod vymyslenou zámienkou podpisu dokumentov o sprostredkovaní práce na Q. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. Č.. XXXXX/X, G. XXXX, G., kde dňa 17. 07. 2009 sa stala spoločníčkou a konateľkou v spoločnosti D. A., E.. A.. O.., M. X, D., B.: XX XXX XXX s obdobným predmetom podnikania, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného spoločnosť E., E.. A.. O.., Q. X, R. XXXXX, B.O.: XX XXX XXX, Sociálna poisťovňa, ul. 29. augusta 8, 10, 813 63 Bratislava, Daňový úrad, Nová 13, 974 04 Banská Bystrica, Slovenskú konsolidačnú, a. s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, odkazuje s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie poškodeného E., E..A..O.., Q. X, R. XXXXX, B.: XX XXX XXX.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/23/2015 zo dňa 22.01.2018 podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil obžalovanú K. R., nar. XX.XX.XXXX H. R., trvale bytom G. U. XXXX/XX, D., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1Pv 217/12/7707 zo dňa 06.03.2015 pre zločin poškodzovanie veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4, ods. 5 písm. c) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. b), f) Tr. zákona spáchaný vo viacčinnom súbehu so zločinom marenia konkurzného a vyrovnacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorý mala spáchať tak, že

- v presne nezistenej dobe, od mesiaca december 2006 do 24.03.2009 v D., ako konateľka spoločnosti P.R.O.- A. D., E.. A.. O.., R. Č. XX, D., B.: XX XXX XXX terajšie obchodné meno L., E.. A.. O.., M. Č. XX, R. R. a dlžník v predĺžení, v rozpore s ustanoveniami §§ 7, 11 ods. 2 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nepodala návrh na vyhlásenie konkurzu alebo reštrukturalizácie spoločnosti L., a to napriek tomu, že bola povinná takýto návrh podať do 30 dní odkedy sa o predĺžení spoločnosti L. dozvedela, alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti o predĺžení mohla dozvedieť, pretože predmetná spoločnosť L., mala a doposiaľ má zo svojej podnikateľskej činnosti voči spoločnosti G. E., E.. A.. O.., D. XX, XXX XX R., B.: XX XXX XXX po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 3.708,81 eur, voči Sociálnej poisťovni, pobočka Prešov, Masarykova 1, 080 01 Prešov po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 15.293,52 eur, voči Daňovému úradu Banská Bystrica, Nová ulica 13, 974 04 Banská Bystrica po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 40.499,54 eur, z toho 37.053,78 eur, DPH, 66,38 eur daň z príjmu zo závislej činnosti a 3.379,38 eur daň z príjmu právnickej osoby, voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Krajská pobočka Prešov, IČO: 35 937 874 po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume 3.590,15 eur, voči Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 po 30 dňoch splatnosti nesplatený peňažný záväzok v sume

1.312,38 eur, kde aj napriek vedomosti o týchto nesplatených záväzkoch ku škode veriteľov spoločnosti L., dňa 30.10.2007 previedla všetok majetok a všetky majetkové práva spoločnosti, a to na spriaznenú spoločnosť ABfit, nákladné vozidlo značky MERCEDES-BENZ typ ML 270 CDI, VIN: X., EČ: D. v hodnote 1.400.000,- Sk, dňa 04.01.2008 na spriaznenú spoločnosť A.-K. E., nákladné vozidlo značky VOLKSWAGEN typ LT 46 2D AGK LR, VIN: X., EČ: D., dňa 31. 05. 2007 previedla na spriaznenú spoločnosť K., E.. A.. O.., M. XXX, XXX XX Q., ktorej konateľkou bola v rozhodnej dobe, nákladné vozidlo značky VOLKSWAGEN typ CADDY VW, VIN X., EČ: D., v hodnote 484.202,- Sk, ako predmet leasingu splácaný spoločnosťou L. od 12. 04. 2006, dňa 21. 11. 2007 previedla na spriaznenú spoločnosť Y.-K. E., E.. A.. O.., Š. XX, XXX XX R., B.: XX XXX XXX, ktorej konateľkou bola v rozhodnej dobe, nákladné vozidlo značky DAF typ FA LF45.220 E12, VIN: S., EČ: D., o hodnote 1.545,810,- Sk ako predmet leasingu splácaný spoločnosťou L. od 09. 08. 2005, dňa 30. 10. 2007 previedla za sumu 1.500,- Sk na spriaznenú spoločnosť A.-K. E., nákladné vozidlo značky MERCEDES-BENZ typ Sprinter 316CDI 903, VIN: X., EČ: D. ako predmet leasingu splatený spoločnosťou L. splácaný spoločnosťou od 11. 07. 2006 a splatený v sume 26.178,90 eur, v dňoch 18. 12. 2007 previedla postúpením leasingu na spriaznenú spoločnosť A.-K. E. leasingovo splácané stavebné mechanizmy, to univerzálny stavebný stroj GREJDR výrobného čísla 40805 v hodnote 2.119,765,- Sk splácaný spoločnosťou L. od 11. 07. 2006, dvojrotorovú hladičku betónu výrobného čísla 20786 v hodnote 470.050,- Sk splácanú spoločnosťou L. od 18. 05. 2006, dvoj rotorovú hladičku OL 120 Orava výrobného čísla 1027088 v hodnote 368.900,- Sk splácanú spoločnosťou L. od 18. 05. 2006 a ďalšie stavebné náradie v nezistenej hodnote, a následne dňa 24. 03. 2009, za účelom zbavenia sa predĺženej spoločnosti L., ako jediná spoločníčka previedla 100 % obchodného podielu spoločnosti L. na tretiu osobu, G. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XX, R., ktorý v tejto spoločnosti nikdy žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával, ale túto dňa 12. 11. 2009 v Bardejove previedol pod vymyslenou zámienkou podpisu dokumentov o sprostredkovaní práce na Q. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. Č.. XXXXX/X, G. XXXX, G., kde dňa 17. 07. 2009 sa stala spoločníčkou a konateľkou v spoločnosti D. A., E.. A.. O.., M. X, D.Š., B.: XX XXX XXX s obdobným predmetom podnikania, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodeného spoločnosť E., E.. A.. O.., Q. X, R. XXXXX, B.: XX XXX XXX, Sociálna poisťovňa, ul. 29. augusta 8, 10, 813 63 Bratislava, Daňový úrad, Nová 13, 974 04 Banská Bystrica, Slovenskú konsolidačnú, a. s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní okresný prokurátor odvolanie. V písomnom odôvodnení svojho odvolania okresný prokurátor poukazoval na ustanovenie § 2 ods. 4 písm. a) zákona číslo 431/2002 Z. z. o účtovníctve v platnom znení (ďalej v texte iba „zákon o účtovníctve“), podľa ktorého sa majetkom spoločnosti rozumejú tie aktíva účtovnej jednotky, ktoré sú výsledkom minulých udalostí, je takmer isté, že v budúcnosti zvýšia ekonomické úžitky účtovnej jednotky a dajú sa spoľahlivo oceniť podľa § 24 až 28 zákon o účtovníctve; vykazujú sa v účtovnej závierke v súvahe alebo vo výkaze o majetku a záväzkoch. Účtovanie finančného prenájmu upravuje § 30a) postupy účtovania (Opatrenia MF SR č. 23054/2002-92). Postupy účtovania upravujú finančný prenájom ako obstaranie dlhodobého hmotného majetku na základe nájmovej zmluvy s dojednaným právom kúpy prenajatej veci za dohodnuté platby počas dohodnutej doby nájmu tohto majetku, pritom v rámci účtovania finančného prenájmu u nájomcu sa tento v zmysle Opatrenia MF SF č. 23054/2002-92 účtuje konkrétnymi postupmi. V danej veci mal odvolateľ za to, že riadne uhradené splátky lízingu dotknutých motorových vozidiel smerujúce k nadobudnutiu ich vlastníctva v budúcnosti možno považovať logicky za „majetok spoločnosti“, ktorý je výsledkom minulých udalostí, a to riadne uhrádzania splátok spoločnosťou, pričom je na podklade lízingovej zmluvy nepochybné, že riadne splatenie lízingu smeruje k nadobudnutiu vlastníctva k predmetným motorovým vozidlám, čo by zas bez pochybností v budúcnosti zvýšilo ekonomické úžitky účtovnej jednotky (spoločnosti L., s.r.o.). Navyše v zmysle účtovania finančného prenájmu môže byť predčasné ukončenie finančného prenájmu u nájomcu účtované len ako „odovzdanie majetku - zostatková cena 551/08x, vyradenie majetku 08x/02x, finančné vysporiadanie 474, 548/325, alebo nárok na plnenie 474, 315/648“, a teda s takýmto finančným prenájom sa účtuje v účtovníctve spoločnosti ako s majetkom spoločnosti. Ďalej odvolateľ odkázal na ustanovenie § 5 zákona číslo 513/1991 Zb., Obchodný zákonník v platnom znení (ďalej v texte iba „Obchodný zákonník“), podľa ktorého sa podnikom rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. Podľa jeho názoru z vykonaného dokazovania bez pochybnosti vyplývalo totožné konanie obžalovanej tak, ako vyplynulo z jej výpovede pred súdom, avšak v opačnom garde, kedy obžalovaná postúpila predmet finančného nájmu na tretiu osobu, pričom predmetné postúpenie leasingu

nebolo bezodplatné (tak ako v obžalovanom skutku), ale obžalovaná tento finančný leasing postúpila za sumu do postúpenia leasingu uhradených leasingových splátok. Daná okolnosť tak podľa odvolateľa svedčila o úmyselnom konaní obžalovanej pri postúpení finančných nájmov a majetku spoločnosti L., s.r.o., kde o tom, že obžalovaná nevykoná opatrenia smerujúce k úhrade dlhov veriteľom resp. k riadnemu, zákonnému ukončeniu podnikateľskej činnosti spoločnosti spoločnosť L., s.r.o. svedčí i následné postúpenie 100% obchodného podielu spoločnosti L., s.r.o. na tretiu osobu, G. D., ktorý v tejto spoločnosti nikdy žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával, ale túto ďalej previedol pod vymyslenou zámenkou podpisu dokumentov o sprostredkovaní práce na Q. L. tzv. „bieleho koňa“, pričom obžalovaná sa dňa 17.07.2009 stala spoločníčkou a konateľkou v spoločnosti PO. A., E.. A.. O., M. X, D., B.: XX XXX XXX s obdobným predmetom podnikania. V tomto kontexte súd v každom smere uveril tvrdeniam obžalovanej, a to aj napriek zjavnej skutočnosti, že po „prevode“ spoločnosti L., E..A..O. na -tieto osoby, spoločnosť nevykonávala žiadnu obchodnú činnosť, svoje dlhy neuhrádzala -a vo vzťahu k veriteľom bola nekontaktná. Vo vzťahu k cesii finančného nájmu poznamenávam, že v tomto prípade bola podobná ako kúpa, resp. predaj ojazdeného automobilu, pričom najdôležitejším bodom je stanovenie správnej ceny, ktorá sa odvíja od súčtu akontácie uhradenej na začiatku finančného lízingu a zaplatených splátok a na druhej strane od splátok, ktoré musí uhradiť budúci nájomca a zostatkovej hodnoty na konci lízingovej zmluvy, a teda postúpenie finančného nájmu bezodplatne resp., za 1.000,- Sk pri strojoch a automobiloch ktoré mali hodnotu niekoľko desiatok tisíc eur je bez pochyby konaním špekulatívnym na škodu nie len prvotnému nájomcovi, ale aj jeho prípadným veriteľom.

Okresný prokurátor dodal, že veritelia spoločnosti L., s. r. o., a to konkrétne spoločnosti MCF SK, s. r. o., Bratislava, Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov, Daňový úrad Banská Bystrica, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., krajská pobočka Prešov, a Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s., Bratislava boli skutkom dostatočne vyšpecifikovaný, rovnako tak boli jasne a zrozumiteľne vyšpecifikované i dlžné sumy a obdobie, počas ktorého boli tieto dlžné sumy splatné, t.j. čas skutku, pričom tieto vyplývajú z jednotlivých listinných dôkazov (rozpisy dlžných platieb, správy odvodových inštitúcií a vo vzťahu k dlhu voči spoločnosti MCF SK, s. r. o., Bratislava faktúry).

V ďalšom odvolateľ poznamenal, že obžalovanou tvrdené „úhrady dlhov“ ako aj súdom citované správy odvodových inštitúcií o ktoré „nestanie sa skutku opiera, neboli z doby spáchania trestného činu tak ako je obsiahnutá obžalobou, ale k obžalovanou vykonaným úhradám došlo až v dobe po skutku, pričom tieto boli obžalovanou vykonané za účelom vyhnutia sa prípadnej trestnej zodpovednosti pre daňové trestné činy v spoločnosti L., s. r. o. z dôvodu využitia inštitútu účinnej ľútosti.

Na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolanie proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote aj poškodený E., E.. A.. O., a to písomne proti výroku, ktorým súd rozhodol, že oslobodzuje obžalovanú, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, lebo podľa jeho názoru bolo konanie obžalovanej, keď 23.05.2009 predala firmu G. D. respektíve firme FOSSION-SK, s.r.o. zapísanej do obchodného registra len 06.06.2009, účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu záväzkov.

Na úvod je potrebné uviesť, že Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, musel v prvom rade v súlade s § 316 ods. 1 Tr. poriadku skúmať, či každé podané odvolanie bolo podané proti výroku, proti ktorému je prípustné, či bolo podané včas, oprávnenou osobou, osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo ktorá podala odvolanie, ktoré už predtým v tejto veci výslovne vzala späť a až následne mohol v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zohľadňovať prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Z obsahu odvolania podaného poškodeným E., E.. A.. O., Q. X, R. XXXXX, B.: XX XXX XXX zjavne vyplynulo, že odvolanie smeruje proti výroku, ktorým bola obžalovaná spod obžaloby oslobodená, poškodený ním nenamietal výrok o náhrade škody, teda výrok, ktorým bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

V zmysle ustanovenia § 307 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok o náhrade škody je nesprávny alebo že chýba.

Trestný poriadok v citovanom ustanovení umožňuje poškodenému byť oprávnenou osobou na podanie odvolania len v takto vymedzenom rozsahu a neoprávňuje poškodeného napadnúť odvolaním výrok o vine, teda ani výrok, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Nakoľko predmetné odvolanie poškodenej obchodnej spoločnosti bolo podané osobou, ktorá na jeho podanie nebola oprávnená, muselo byť krajským súdom podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku zamietnuté, bez toho, aby na jeho podklade mohol krajský súd preskúmavať napadnutý rozsudok.

Svoju prieskumnú povinnosť ako odvolací súd však krajský súd vykonal na podklade odvolania okresného prokurátora, a to v zmysle ustanovenia § 307 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku oprávnenej osoby a postupoval pritom v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po takto vykonanom prieskume dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je síce dôvodné, ale z iného, než ním namietaného dôvodu. V prejednávanej veci v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd síce rozhodol správne, keď obžalovanú spod obžaloby oslobodil a poškodených s ich nárokmi odkázal na civilný proces, no dôvod, na základe ktorého obžalovanú oslobodil nebol v súlade so zákonom.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, nebolo potrebné ho v rámci odvolacieho konania dopĺňať a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal.

Krajský súd na rozdiel od súdu okresného dospel k záveru, že predmetný skutok sa stal, no zistené skutkové okolnosti nenaplnili formálne znaky žiadneho z trestných činov.

Obžalovaná K. R. sa obhajovala tým, že spoločnosť D..A..O.. - A. D., E..A..O.. mala viacero leasingov na stroje, ktoré používala pri svojej práci a zamestnávala zamestnancov. V roku 2007 založila spoločnosť RY.-K. E. E.. E. A.. O.. a ešte v roku 2006 spoločnosť K. E.. E. A..O.. Spoločnosť A.-K. E. E.. E. A..O.. bola založená z dôvodu, že sa vyskytla možnosť práce vo Fínsku, a chcela mať spoločnosť bez histórie na Slovensku, ktorá svoju obchodnú činnosť bude vyvíjať len v zahraničí, pričom na získanie práce vo Fínsku potrebovala preukázať, že má splnené podmienky, mimo iného aj to že má k dispozícii potrebné stroje. Leasingy však mohla dostať len na firmu s históriou a tak ich zobrala na spoločnosť P.A..O.. A. D., E..A..O.. Keď potrebovala preukázať splnenie podmienok pre získanie práce vo Fínsku, tak previedla leasingy zo spoločnosti P.A..O.. A. D., E..A..O.. na spoločnosť A.-K. E. E.. E. A..O.. H. čase prevodu leasingov pritom nemala žiadne nedoplatky. Následne motorové vozidlo Mercedes ML previedla po ukončení leasingu na spoločnosť K. E.. E. A..O.. za 370.000,- Sk. Motorové vozidlo Volkswagen LT bolo predané za 80.000,- Sk, no išlo o 10-ročné auto a cena bola riadne zaplatená. V marci 2009 previedla spoločnosť na svojho spolupracovníka G. D., ktorý s ňou spolupracoval ešte v čase, keď podnikala ako živnostníčka, mali viacero zákazok, poznal jej firmu a chod firmy, pričom k prevodu došlo v čase, kedy obžalovaná mala zdravotné problémy, mala viacero firiem, chcela zvládnuť firmu A. K. vo Fínsku, kde dva roky podnikala. Cena prevodu bola 10.000,- eur v hotovosti, z ktorých hneď zaplatila dlhy sociálnej poisťovni, daňovému úradu a VZP, pričom platila aj podlžnosti P.A..O.. A. zo svojich peňazí, o čom ale doklady už nemá. Nevedela o záväzkoch voči daňovému úradu, len dodala, že problémy vznikli v roku 2008, keď nedostali zaplatenú veľkú zákazku vo vzťahu k firme RK Podlahy. Ako hlavný problém v spoločnosti D..A..O.. A. D., E..A..O.. uviedla, že spoločnosť mala v roku 2008 veľkú zákazku v Bratislave v hodnote 7,5 mil. - 8 mil. Sk, avšak po jej realizácii dostali zaplatené len 3,5 mil. Sk a aj keď podali návrh na súd, tento stiahli pre vysoké súdne poplatky. Po prevode už v kontakte s D. nebola, no aj tak sa snažila hradiť záväzky prevedenej spoločnosti, no aj jej spoločnosť mala pohľadávky, ktoré neboli zaplatené. Návrh na vyhlásenie konkurzu v danej spoločnosti nedávala, keďže spoločnosť mala rozpracovaných viacero zákaziek a postupne splácala a snažila sa, aby firma prežila. To, že im nebolo

zaplatených 4,5 mil. z ich pohľadávky, ich dostalo do problémov, avšak stále dúfali, že novými zákazkami to dokážu zvládnuť. Potvrdila, že účtovníctvo robila ona, a tak jej manžel nemal presný prehľad. Všetka dane zaplatené má, dodala, že aj poistenie u Všeobecnej zdravotnej poisťovni má zaplatené, a to aj za zamestnancov a rovnako, že má zaplatené všetko, čo v čase prevodu firmy dlhovala Sociálnej poisťovni, pričom všetky doklady odovzdala polícii.

Svedok G. R. potvrdil, že firma A. K. E. vyhrala v roku 2007 zákazku vo Fínsku, museli tak doložiť, že sú vlastníkami mechanizmov na spracovanie poterov a podláh a preto previedli hladičky a ďalšie stroje na túto firmu. Dodal, že s D. bola dohoda, že prevezme firmu a bude naďalej vykonávať práce na Slovensku, pričom D. poznal dlhú dobu, dlho spolupracovali. Nebola im uhradená pohľadávka od objednávateľa služieb na priemyselnom parku v Lozorne.

Svedok G. D. potvrdil, že s obžalovanou a jej manželom G. R. boli v minulosti obchodní partneri, pracoval pre ich firmu P.A..O. - A. D., ktorú neskôr odkúpil, lebo mala nadobudnúť veľkú zákazku v hodnote 500.000,- eur v Bratislave pri stavbe Troch veží, pričom on peniaze vedel zabezpečiť a mali dohodu, že ak bude projekt úspešný, tak manžel obžalovanej mu bude fakturovať nejaké peniaze za zákazku. Firmu preto odkúpil. Obžalovaná mu po prevedení obchodného podielu odovzdala kompletné účtovníctvo. Dodal, že firma mala nejaké pohľadávky a záväzky, saldo si ale svedok nepamätal, no vnímal to tak, že keby tá zákazka vyšla, veci by sa usporiadali, no keďže zákazka nevyšla, tak firmu predal ďalej Q. L.. Výpis z obchodného registra spoločnosti D..A..O.-A. D. potvrdil, že jej spoločníčkou a konateľkou bola obžalovaná od 12.01.2006 do 22.05.2009, G. D. a f. W.-E. E..A..O.. od 23.05.2009 do 05.01.2010 a Q. L. od 06.01.2010.

Z výpovede B.. F. H. konateľa spoločnosti E., E..A..O., vyplynulo s firmou obžalovanej D..A..O.. A. D. obchodovali v priebehu jedného roka, spočiatku faktúry uhrádzala, no za tovar dodaný od 12.01.2007 do 11.07.2007 už faktúry neboli uhradené celkom, v týždňových intervaloch kontaktovali aj obžalovanú, dozvedeli sa len, že majú počkať, že firma zaplatiť chce, ale má blokované účty, že majú finančné problémy a potrebujú čas na úhradu a podobne. Dňa 21.01.2009 odberateľ v plnej výške uznal svoj záväzok a 26.01.2009 uznal aj poslednú faktúru č. 07/125 ako záväzok. Pohľadávku nevymáhajú v občianskoprávnom konaní a nepodali ani návrh na vyhlásenie konkurzu, lebo komunikácia prebiehala, a tak nevideli dôvod na takéto krajné riešenie. Následne však zistili, že obžalovaná previedla firmu na pre nich nedosiahnuteľného človeka.

Svedkyňa B.. C. D. za Sociálnu poisťovňu uviedla, že firma D..A..O.. A. D. si povinnosť predkladať mesačné výkazy plnila, ale povinnosť platiť poistné nebola splnená od mesiaca 12/2006 do 07/1008 a celková dlžná suma dosiahla 15.293,52 eur, ktorá je vymáhaná exekučným konaním. Obdobne aj správa Sociálnej poisťovne zo dňa 15.02.2017 potvrdila existenciu uvedenej pohľadávky.

Svedkyňa K. Š. za daňový úrad potvrdila nedoplatky daňového subjektu za roky 2007-2008 a 2009 na DPH a dani z príjmov zo závislej činnosti v sume 3.683,49 eur, no zo správy Daňového úradu Banská Bystrica z 15.02.2017 vyplýva, že voči spoločnosti D..A..O.. A. D., E..A..O.. už neevidujú v súčasnosti žiadne nedoplatky.

Z výpovede svedka C.. E. G. a z podanej správy za E. L. K..E.. vyplynulo, že na túto obchodnú spoločnosť boli postúpené pohľadávky Dôvery zdravotnej poisťovne a.s. a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. na nezaplatených odvodoch na verejné zdravotné poistenie a tak si uplatnili nárok na sumu vo výške 5.999,69 eur.

V rámci doposiaľ vykonaného dokazovania bol vykonaný znalecký dôkaz znalcom B.. G. H., ktorý podal znalecké posudky ako znalec z odboru strojárstvo a z odboru doprava cestná k výpočtu všeobecnej hodnoty predmetných troch strojov, vychádzal spolu z troch leasingových zmlúv, pričom predpokladal, že ich technický stav je priamo úmerný opotrebeniu. Ohodnotil aj päť motorových vozidiel vychádzajúc z konkrétnych prameňov vrátane leasingových zmlúv. Automobil Mercedes Benz ML 270 CDI mal k 30.10.2007 hodnotu 12.000,- eur a automobil Volkswagen LT 46 Kombi Special 2,8 TDI LR k dátumu 04.01.2008 hodnotu 5.177,69 eur. V znaleckom posudku nebola uvedená trhovú hodnotu oceňovaných strojov a vozidiel.

Treba poukázať na skutočnosť, že znalecké skúmanie sa nezameralo ani na určenie hodnoty žiadnej z predmetných obchodných spoločností obžalovanej, a tak neboli k dispozícii presné údaje o jej majetku v období po splatnosti pohľadávok poškodených. Nakoniec, predložený spisový materiál neobsahoval účtovníctvo obžalovanej.

V tomto smere boli oboznámené len listiny, ktoré obžalovaná predložila daňovému úradu. Z nich vyplynuli len údaje svedčiace o hodnotách potrebných pre účely dane z príjmov právnickej osoby P.A..O. - A. D., s. r. o. k 31.12.2007 a k 31.12.2008. Z daňových priznaní, súvah, výkazov ziskov a strát a poznámok k účtovnej závierke vyplynulo, že na finančných účtoch, peniazoch a účtoch v bankách bol na konci roka 2007 zaznamenaný nárast prostriedkov. Vlastné imanie a záväzky vykázali výšku 7.954.000,- Sk, pričom na konci roka 2008 vykázali pokles na sumu 2.354.000,- Sk. Na konci roka 2007 na účtoch bol zaznamenaný nárast na 51.034,34 Sk a v pokladni nárast na 299.263,- Sk, pričom na konci roka 2008 bol uvedený pokles na účtoch na sumu 1.095,13 Sk a v pokladni pokles na sumu 155.684,50 Sk. Aj ostatné ukazovatele ku koncu roka 2008 ukazovali pokles hodnoty majetku firmy a kým firma ku konci roka 2007 ešte mala zamestnancov, na konci roka 2008 už zamestnancov nemala. Uvedené listiny poskytli obraz o pomere záväzkov a pohľadávok firmy nasvedčujúci predĺženiu firmy, lebo jej záväzky k 31.12.2007 vo výške 8.860.404,07 Sk prevyšovali nad pohľadávkami, ktoré boli vo výške 2.402.738,92 Sk, a záväzky k 31.12.2008 vo výške 8.545.699,37 Sk znova prevyšovali nad pohľadávkami, ktoré boli vo výške 2.181.353,92 Sk.

K dispozičným úkonom obžalovanej s majetkom firmy a úkonmi v rámci leasingových vzťahov bolo preukázané, že dňa 24.03.2009 podľa zápisnice zo zasadnutia valného zhromaždenia spoločnosti D..A..O.-A. D.O., E..A..O.. obžalovaná ako vlastníčka 100 % podielu /finančná hodnota jej vkladu bola 6.639,- eur/ v rámci valného zhromaždenia schválila prevod tohto obchodného podielu v celku na W.-E. E..A..O.. 80% a G. D. 20%, čo sa premietlo do zmluvy zo dňa 24.03.2009 o prevode obchodného podielu na W.-E. E..A..O.. 80% /za 5.311,- eur/ a G. D. 20% /za 1.328,- eur/.

Z prečítanej zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 30.10.2007 a dodatkov č. 1 k leasingovým zmluvám vo vzťahu k nákladnému vozidlu značky VOLKSWAGEN typ CADDY VW, nákladnému vozidlu značky DAF typ FA LF45.220 E12, nákladnému vozidlu značky MERCEDES-BENZ typ Sprinter 316CDI 903, univerzálnemu stavebnému stroju GREJDR výrobného čísla 40805, dvojrotorovej hladičke betónu, dvojrotorovej hladičke OL 120 Orava výrobného čísla 1027088 bolo zistené, že tieto automobily a stroje v čase prevodu práv a povinností neboli vo vlastníctve spoločnosti P.R.O.-REAL Prešov, s.r.o.

Okresný súd správne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na odlišný právny režim platiaci pri posudzovaní trestnosti činu v období od mesiaca december 2006 do 24.03.2009, ktoré prokurátor podľa znenia skutkovej vety považoval za obdobie spáchania zločinu marenia konkurzného a vyrovnacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

Podľa § 8 Tr. zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Trestný zákon v znení platnom a účinnom nielen do 30.11.2009, ale až do 07.11.2017 vrátane, vzhľadom na predmetný prípad definoval konanie ako podmienku trestnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu Marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, a to aby páchatel maril konkurzné konanie, vyrovnacie konanie, konanie o reštrukturalizácii alebo konanie o oddĺžení tým, že nespĺní povinnosť uloženú mu zákonom, ktorý upravuje také konanie. Až od 08.11.2017, teda od účinnosti novely Trestného zákona, a to Zákona č. 264/2017 Z. z. zo dňa 12.10.2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony sa nespĺnenie povinnosti podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu stalo trestne postihnutelným, a to podľa § 242 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Vyššie uvedené listiny, ktoré obžalovaná predložila daňovému úradu na účely výpočtu dane z príjmov právnických osôb a počet pohľadávok poškodených síce nasvedčujú predĺženiu firmy obžalovanej ku koncu roka 2007 a roka 2008, no nemohla spáchať trestný čin Marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania podľa § 242 Tr. zákona takým konaním, ako jej to prokurátor podanou obžalobou kládol za vinu, teda že by ho spáchala tým, že nepodala včas návrh na vyhlásenie konkurzu alebo reštrukturalizácie spoločnosti L., napriek tomu, že bola povinná takýto návrh podať do 30 dní odkedy sa o predĺžení spoločnosti L. dozvedela alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti o predĺžení mohla dozvedieť. Porušenie tejto povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 11 ods. 2 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v žalovanom období ešte nebolo trestné / § 7 tohto zákona len definuje, čo sa na účely tohto zákona rozumie pod pojmom konanie s odbornou starostlivosťou/.

Objektom trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 Tr. zákona je právo veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky, ktorú má voči páchatelovi -dlžníkovi. Dlžník čiastočne zmarí uspokojenie pohľadávky svojho veriteľa mimo iného tým, že reálne alebo fiktívne zmenší svoj majetok niektorým z konaní uvedených v ustanovení § 256 ods. 1 písm. a) až c) Tr. zákona, v ktorého dôsledku veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky v tom rozsahu, ako by tomu bolo v prípade, keby dlžník uvedeným spôsobom nekonal.

K trestnej zodpovednosti tiež nestačí, ak je dlžníkom oddialené, prípadne sťažené uspokojenie veriteľa, pokiaľ veriteľ má možnosť uspokojiť svoju pohľadávku z iného dlžníkovho majetku (R 41/1990).

Majetkom sa tu rozumie súhrn všetkých majetkových hodnôt/ (vecí, pohľadávok a iných práv a peniazmi oceneľných hodnôt), z ktorých možno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa. Pritom ide o majetok patriaci páchatelovi, ktorý je vlastníkom vecí patriacich do tohto majetku, resp. oprávneným z pohľadávok, iných práv a peniazmi oceneľných hodnôt. Preto sa nemožno stotožniť s argumentáciou odvolateľa, ktorý vychádza z definície majetku na účely účtovných postupov.

Vykonaným dokazovaním pritom nebol zistený jasný prehľad o výške majetku obžalovanej, aby bolo možné vylúčiť, či poškodení nemohli byť uspokojení s ostatného majetku, než z toho čo bolo predané.

Pokiaľ zákon počíta so zásahmi zo strany páchatela do svojho majetku, tak z tohto pohľadu v rámci vykonaného dokazovania sa aj krajský súd stotožnil so zistením okresného súdu, že jediným predajom majetku firmy bol odpredaj dvoch vozidiel. Pritom nebola odstránená ani pochybnosť o oprávnenom nakladaní obžalovanej so svojím majetkom, pretože ako jeho vlastníčka mala vo všeobecnosti právo ho odpredať, a len pokiaľ by sa ho zbavila výrazne pod sumu, za ktorý sa v rámci trhu obvykle predáva, prípadne by ho darovala a tak sa zbavila podstatnej časti hodnoty patriacej do svojho majetku, tak z pohľadu preukázania úmyslu obžalovanej čo i len sčasti zmarí uspokojenie svojich veriteľov, by bolo možné /za podmienky jasného prehľadu o jej majetku v čase splatnosti pohľadávok poškodených/ vyvodzovať jej trestnú zodpovednosť. Neboli však dokazovaním odstránené ani pochybnosti o trhovej hodnote odpredávaných áut a nebolo tak možné odstrániť nejasnosti týkajúce sa neoprávnenosti nakladania s majetkom zo strany obžalovanej ako jej konateľkou a jedinou majiteľkou. Okrem toho zostalo aj nejasným, ako naložila s výťažkom z predaja obchodného podielu a vozidiel. Nebolo pritom preukázané, že by výťažok z predaja dvoch áut a obchodného podielu bol obžalovanou použitý ako investícia do cudzieho majetku.

Krajský súd sa nemohol stotožniť ani s názorom prokurátora týkajúcim sa finančného prenájmu, teda leasingu predmetných strojov. Súčasťou majetku firmy, ktorá je leasingovým nájomcom vecí ako leasingový dlžník, nie sú veci ním užívané na základe práva nájmu vyplývajúceho z leasingovej zmluvy / napr. nie je isté, že leasing skončí nadobudnutím dovedy prenajímanej veci do majetku firmy/, pretože ich vlastníkom je až do skončenia nájmu leasingový veriteľ. V prejednávanej veci pritom pri predaji vyššie uvedených dvoch áut, k takému úkonu obžalovaná pristúpila až po tom, čo leasing bol ukončený a firma obžalovanej sa stala vlastníčkou týchto áut.

Predaj majetku firmy môže spočívať v predaji veci, auta, použiteľného k uspokojeniu veriteľa a použití výťažku z predaja k napr. k nájmu (leasingu) inej veci (automobilu), ktorá už nie je vo vlastníctve dlžníka a nemožno ju použiť k uspokojení veriteľov dlžníka (srov. R 12/2002).

Nebolo preukázané, že by obžalovaná pri svojom nakladaní s majetkom firmy nejakú časť majetku predala a následne si tú istú časť majetku prenajala, a tým majetok firmy znižovala.

Treba dať do pozornosti, že pri prevode obchodného podielu išlo o majetok obchodnej spoločnosti, ktorá nezanikala a celé imanie spoločnosti prešlo na právneho nástupcu. Prokurátor žiadnym dôkazom neodstránil pochybnosti o tom, že by nadobúdateľ, svedok D., bol len účelovým nadobúdateľom obchodného podielu a že by motivácia k predaju, o ktorej tento svedok, obžalovaná spoločne so svojím manželom vypovedali, bola odôvodnene /teda dôkazne podložené/ vylúčená. Nebolo vyvrátené, že išlo o odplatný prevod, nebolo preukázané, že by išlo o výrazné podhodnotený prevod motivovaný snahou obžalovanej poškodiť veriteľov niektorým z Trestným zákonom vyžadovaných konaní.

Základná skutková podstata /§ 256 ods. 1 Tr. zákona/ síce neobsahuje znak škody, no napriek tomu je zrejmé, že výška poškodenia veriteľa bude peniazmi oceniteľná, t. j., aby mohlo dôjsť k spáchaniu tohto trestného činu, musí vzniknúť veriteľovi ujma na majetku (škoda).

Škodu pri trestnom čine poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a) Tr. zákona pre účely jeho prísnejšej právnej kvalifikácie podľa § 256 ods. 3 a 4 Tr. zákona predstavuje hodnota zničeného, poškodeného, zatajeného, predaného, urobeného neupotrebitelným alebo odstráneného majetku dlžníka, ktorú by bolo možné použiť na uspokojenie pohľadávok jeho veriteľov, keby si dlžník nepočínal spôsobom uvedeným v tomto ustanovení. Tato škoda zodpovedá výške zmarených pohľadávok len vtedy, ak je hodnota uvedeného majetku dlžníka rovnaká alebo vyššia. (Uznesenie Najvyššieho súdu zo 07.06.2006, sp. zn. 5 Tdo 636/2006)

Bolo možné určiť len výšku zmarených pohľadávok poškodených, no vzhľadom na uvedené nejasnosti týkajúce sa prehľadu o majetku obžalovanej nebolo možné špecifikovať výšku škody resp. odstrániť pochybnosti o jej skutočnej výške. Doterajším dokazovaním nebolo potvrdené, že hodnota majetku dlžníka bola rovnaká alebo vyššia ako výška zmarených pohľadávok. Pritom ide o skutočnosti, ktorých preukázanie v rámci dôkazného bremena vychádzajúceho zo zásady prezumpcie neviny znáša prokurátor.

Tieto skutočnosti, keďže vedú k viacerým alternatívam, bolo potom v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, ktorá vychádza zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. poriadku nutné vykladať v prospech obžalovanej a zvoliť tú, ktorá je pre obžalovanú najpriaznivejšia.

Nebolo tak vylúčené, že škoda v prejednávanej veci bola vo veľmi nízkej výške, dokonca že nemusela dosiahnuť ani hranicu škody malej /§ 125 ods. 1 Tr. zákona/, preto nemohol krajský súd trestnú zodpovednosť za spáchanie trestného činu poškodzovania veriteľa vyvodzovať aj s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Nebolo teda nepochybne zistené splnenie všetkých podmienok pre uznanie obžalovanej vinnou z nejakého trestného činu. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na rozdiel od súdu prvého stupňa uzatvoril, že predmetný skutok nie je trestným činom.

Pretože krajský súd obžalovanú spod obžaloby oslobodil, súčasne v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal tam uvedených poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.